

Pablo Neruda

Cine moare

Moare câte puțin cine se transformă în sclavul obișnuinței, urmând în fiecare zi aceleași traiectorii; cine nu-și schimbă existența; cine nu riscă să construiască ceva nou; cine nu vorbește cu oamenii pe care nu-i cunoaște.

Moare câte puțin cine-și face din televiziune un guru. Moare câte puțin cine evită pasiunea, cine preferă negrul pe alb și punctele pe "i" în locul unui vârtej de emoții, acele emoții care fac ochii să strălucească, oftatul să suradă, și care eliberează sentimentele inimii.

Moare câte puțin cine nu pleacă atunci când este nefericit în lucrul său; cine nu riscă certul pentru incert pentru a-și îndeplini un vis; cine nu-și permite măcar o dată în viață să nu asculte sfaturile "responsabile".

Moare câte puțin cine nu călătorește; cine nu citește; cine nu ascultă muzică; cine nu caută harul din el însuși.

Moare câte puțin cine-și distruge dragostea; cine nu se lasă ajutat.

Moare câte puțin cine-și petrece zilele plângându-și de milă și detestând ploaia care nu mai încetează.

Moare câte puțin cine abandonează un proiect înainte de a-l fi început; cine nu întreabă de frică să nu se facă de râs și cine nu răspunde chiar dacă cunoaște întrebarea.



Evităm moartea câte puțin, amintindu-ne întotdeauna că "a fi viu" cere un efort mult mai mare decât simplul fapt de a respira.

Doar răbdarea cuminte ne va face să cucerim o fericire splendidă.

Totul depinde de cum o trăim...

Dacă va fi să te infierbânți, infierbântă-te la soare.
Dacă va fi să înșeli, înșală-ți stomacul.
Dacă va fi să plângi, plângi de bucurie.
Dacă va fi să minți, minte în privința vârstei tale.
Dacă va fi să furi, fură o sărutare.
Dacă va fi să pierzi, pierde-ți frica.
Dacă va fi să simți foame, simte foame de iubire.
Dacă va fi să dorești să fii fericit, dorește-ți în fiecare zi...

Biruieste răul cu binele

Cecilia SFETCU

Lumea în care trăim este un amestec de bine și rău, de splendoare și mizerie, de armonie și haos. Nu. Nu așa a fost creată lumea de Dumnezeu! Așa am adus-o noi. În loc să ne bucurăm de cer și pământ, de minunăția și dărnicia naturii, am subjugat, am schilodit și am stricat natura, echilibrul.

Acum ne mirăm de ce toate par a ne fi potrivnice. De ce natura nu-și mai urmează legile milenare? De ce oamenii sunt neînțelegători? Oare noi ce am făcut bun pentru natură? Dar pentru oameni? Am făcut vreodată efortul de a-i înțelege? Suntem îngăduitori? Îi acceptăm așa cum sunt, încercând să le arătăm, totuși, discret, ce au greșit? Suntem în stare să vedem și latura bună a ființei lor?

În lucrarea Sa, Creatorul, din nemărginita dragoste pe care ne-o poartă, ne-a mai dat încă o șansă. Ne-a lăsat să ne zbatem în vârtoarea acestei lumi, dar are răbdare și așteaptă să ne trezim, să ne transformăm, să îndreptăm răul făcut. Ne veghează și stă la ușa inimii noastre în speranța că, poate, poate, îl vom auzi. Noi însă, biciuiți de talazurile potopului, ne aflăm într-o arcă ce pare a fi cu mult prea mare pentru numărul mic al celor ce merită a fi salvați. Ne mai putem salva? Desigur. Dar cum să o facem când

noi vedem în jur doar greșelile și defectele altora? Trăind încă în trup, nu și în suflet, oamenii zilelor noastre sunt interesați doar de ceea ce este rău. Se grăbesc să critice, să judece, așezându-se chiar pe scaunul Legiuitorului.

Așa cum spunea părintele Arsenie Boca, *suntem făpturile lui Dumnezeu, dar și realizările noastre*. În fiecare dintre noi, deși e prezentă scânteia Duhului Sfânt, există și înclinația spre rău, *dorim ca alții să fie desăvârșiți, dar propriile noastre neajunsuri nu le îndreptăm*. E greu să pui stavilă pornirilor nelegiuite și zăvor vorbelor ce stau să iasă când cuvintele grele sunt rostite chiar de cel pe care, poate, altă dată l-ai ajutat, chiar dacă ai făcut-o din umbră. Te simți jignit când lucruri neadevărate se spun despre tine. Te umpli de mânie și până la dușmănie mai e doar un pas.

Fii mai întâi tu însuși ceea ce vrei să faci pe altul, ne sfătuiește, părintele Arsenie. *Privește mai atent în inima ta și vei vedea singur că orice gând rău, orice dorință rea și orice faptă rea îți aduc rușine. Faptele rele încă înainte de gheena chinuiesc conștiința ta aici, pe pământ*. Vorbele rele sunt ca tăișul unei săbii ce rănește sufletul, iar rana, o dată făcută, e greu de cicatrizat și mult mai greu de vindecat. Vorbele și gândurile rele îi distrug nu doar pe cei cărora le sunt adresate, îi otrăvesc pe cei de la care provin. Se spune că nimeni nu poate arunca cu noroi în alții fără a se murdări cu noroi, măcar pe mâini. Vorbirea de rău nu este altceva decât o manifestare a firii persoanei respective sau a complexului său de inferioritate. Cei care recurg la astfel de practici se blochează în ei înșiși, se concentrează doar asupra aspectelor negative și adoptă o atitudine total greșită, chiar dacă se întâmplă ca observațiile lor să fie corecte. De fapt, nu fac altceva decât să se răzbune, uitând că, răzbuindu-se pe alții, chiar ei vor fi afectați. S-a demonstrat clinic faptul că nervii supraexcitați produc o secreție excesivă a glandelor hipofiză, suprarenală, tiroidă, care provoacă dereglări în organism și, în final, boală. Ce altceva ar putea fi mânia, răzburarea, dușmănia dacă nu boli?

Pentru a nu cădea în capcana acestor păcate, Sfânta Scriptură ne învață să privim dincolo de oameni și întâmplări, spre înțelepciunea divină. Să alungăm deci gândurile rele care, odată încolțite, ar putea da naștere la răzburare. Nicio judecată nu e mai dreaptă ca judecata lui Dumnezeu. Să-L lăsăm pe El să răsplătească pe fiecare după fapte, vorbe, gânduri, să dea fiecăruia ceea ce merită.

Când sufletul îți este în pace, într-o stare de rugăciune, de pocăință, atunci și trupul îți va fi sănătos, iar jignirile vor fi ușor de suportat (Starețul Nikon).

Biruieste răul cu binele! Rămâi oaie și, cu puterea lui Hristos, vei birui lupii (Părintele Arsenie Boca).

Pe loc, repaus!

General de brigadă dr.
Maricel POPA
maricelpopa@presamil.ro

- O dată cu trecerea timpului, la unii se maturizează întrebările, la alții se maturizează răspunsurile. • Inteligența! Doamne, ce risc asumat poate fi pentru unele persoane!... Așa cum prostia poate fi pentru altele. • Orice sistem, în cadrul căruia oameni sau structuri realizează cu mult succes, în mod performant, lucruri care n-ar trebui făcute, este departe de a fi un sistem adevărat. • Prostul gust există sau nu. El nu poate fi niciodată fals; adică, el nu poate fi trucat. • Societatea viitorului va fi una bazată exclusiv pe cunoaștere. Dar, nu știm, încă, pe ce va fi bazată cunoașterea, la etapele respective... • De multe ori, oamenii apreciază pe cei care nu respectă regulile, ca pe niște temerari. Dar, atenție: lipsa unor criterii sau a unor limite rezonabile, în cazul unor astfel de aprecieri, poate să conducă la anarhie. • A ține un discurs, fără a avea un scop precis, este același lucru cu a fi cuiva ghid, către o destinație neprecizată. • Un om care vorbește numai din cărți poate fi un om deștept, dar nu și un înțelept. • Pentru a vedea lucrurile foarte bine, în esența lor adevărată și în conturul lor real, nu trebuie să stai nici numai cu ochii în întuneric, dar nici numai cu ochii în soare. • Persoanele în fața cărora ne scoatem pălăria au o anumită importanță pentru noi. De exemplu, frizerii. • Despre o societate oarecare nu se poate vorbi că nu are caracter; decât dacă, prin însumarea indivizilor care o compun, lipsa de caracter devine trăsătura lor predominantă. • Oamenii neînsemnați, banali, depun eforturi considerabile ca să se raporteze la inamici faimoși. În aceste condiții, ei își prezintă victoriile sau eșecurile, după caz, ca fiind de dimensiuni istorice. • Marele secret al celor care câștigă ușor banii constă în faptul că au flerul necesar de a se afla mereu în preajma celor care risipesc ușor banii. • Un om poate să facă foarte mult rău, atât în competiția cu sine însuși, cât și cu cei din jur. Dar umanism înseamnă efortul de a nu face așa ceva, de a nu dovedi asta cu orice preț. • Adevărata, marea Axă a Lumii este Crucea. Unii își dau seama de asta privindu-o; alții – atunci când sunt pe ea; iar alții – niciodată. • Nehru spunea că forța nu izvorăște din puterea fizică, ci dintr-o voință de neînfrânt. Sărmanul Nehru! El a fost unul dintre cei care au crezut în mușchii minții... • Faptul că un om se poate naște prost nu este un blestem. Dar, a rămâne așa, nefăcând nimic pentru a schimba statutul ăsta da, este.

